

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

ततस्तेतापसाः सर्वे पूजयन्ति स्म तं नृपं ॥ पूजाभिः स्वागताद्याभिरासनेनोदकेन च ॥ १६ ॥ तस्योपविष्टस्य सतो विश्रांतस्योपशृण्वतः ॥ पुनरेव कथां चक्रुः कन्यां
प्रतिवनौकसः ॥ १७ ॥ अंबायास्तां कथां श्रुत्वा काशिराज्ञश्च भारत ॥ राजर्षिः समहाते जावभूवो द्विग्रमानसः ॥ १८ ॥ तां तथावादिनीं श्रुत्वा दृष्ट्वा च समहातपाः ॥
राजर्षिः रूपयाविष्टो महात्मा होत्रवाहनः ॥ १९ ॥ स वेपमान उत्थाय मातुस्तस्याः पिता तदा ॥ तां कन्यामं कमारोप्यपर्यश्वासयत प्रभो ॥ २० ॥ सतामपृच्छत्का
लुर्येन व्यसनोत्पत्तिमादितः ॥ सा च तस्मै यथावृत्तं विस्तरेण न्यवेदयत् ॥ २१ ॥ ततः सराजर्षिरभूदुःखशोकसमन्वितः ॥ कार्यं च प्रतिपेदे तन्मनसा सुमहातपाः ॥
॥ २२ ॥ अब्रवीद्वेपमानश्च कन्यामार्तां सुदुःखितः ॥ मागाः पितुर्गृहं भद्रे मातुस्ते जनकोत्थं ॥ २३ ॥ दुःखं छिद्यामहं ते वै मयि वर्तस्व पुत्रिके ॥ पर्याप्तं ते मनो वत्सेय
देवं परिशुष्यसि ॥ २४ ॥ गच्छ मद्वचनाद्रामं जामदग्न्यंतपस्विनं ॥ रामस्ते सुमहदुःखं शोकं चैवापनेष्यति ॥ २५ ॥ हनिष्यति रणे भीष्मं न करिष्यति चेद्वचः ॥ तं ग
च्छ भार्गव श्रेष्ठं कालाग्निसमतेजसं ॥ २६ ॥ प्रतिष्ठापयिता सत्त्वां समेपथि महातपाः ॥ ततस्तु सुस्वरं बाष्पमुत्सृजंती पुनः पुनः ॥ २७ ॥ अब्रवीत्पितरं मातुः सा त
दा होत्रवाहनं ॥ अभिवादयित्वा शिरसागमिष्ये तव शासनात् ॥ २८ ॥ अपि नामाद्यप्येयमार्यं तं लोकविश्रुतं ॥ कथंचती ब्रह्मदुःखं मे नाशयिष्यति भार्गवः ॥ ए
तदिच्छाम्यहं ज्ञातुं यथायास्यामि तत्र वै ॥ २९ ॥ होत्रवाहन उवाच रामं द्रक्ष्यसि भद्रे त्वं जामदग्न्यं महावने ॥ उग्रे तपसि वर्ततं सत्यसंधं महाबलं ॥ ३० ॥ महं
द्रवैगिरि श्रेष्ठं रामो नित्यमुपास्तिह ॥ ऋषयो वेदविद्वांसो गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ ३१ ॥ तत्र गच्छ स्वभद्रं ते ब्रूयाश्चैनं वचो मम ॥ अभिवाद्य च तं मूर्धा तपो दृढं दृढव्रतं ॥
॥ ३२ ॥ ब्रूयाश्चैनं पुनर्भद्रे यत्ते कार्यं मनीषितं ॥ मयि संकीर्तिते रामः सर्वतत्ते करिष्यति ॥ ३३ ॥ मम रामः सखा वत्से प्रीतियुक्तः सुहृच्च मे ॥ जमदग्नि सुतो वीरः सर्व
शस्त्रभृतां वरः ॥ ३४ ॥ एवं ब्रुवति कन्यां तु पार्थिवे होत्रवाहने ॥ अकृतव्रणः प्रादुरासीद्रामस्यानुचरः प्रियः ॥ ३५ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे समुत्तस्थुः सहस्रशः ॥ सचरा
जा वयोवृद्धः संजयो होत्रवाहनः ॥ ३६ ॥ ततो दृष्ट्वा रुतातिथ्यमन्योन्यं तेवनौकसः ॥ सहिता भरतश्रेष्ठ निषेदुः परिवार्यतं ॥ ३७ ॥ ततस्ते कथयामासुः कथास्तास्ता
मनोरमाः ॥ धन्यादिव्याश्च राजेंद्र प्रीतिर्हर्षमुदायुताः ॥ ३८ ॥ ततः कथां ते राजर्षिर्महात्मा होत्रवाहनः ॥ रामं श्रेष्ठं महर्षीणामपृच्छदकृतव्रणं ॥ ३९ ॥ कसंप्रति
महाबाहो जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ अकृतव्रणश्च क्यो वै द्रष्टुं वेदविदां वर ॥ ४० ॥